

Îndoctrinarea muncii

"- Și, ce-ai mai făcut recent?"

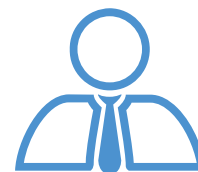
"- Păi nu mare lucru... Pe la muncă, acasă..."

[...]

"- Ah, de mâine începe o nouă săptămână la muncă!"

"- Și de ce alegi să te duci acolo?!"

"- Cum adică?!?"

Oriunde mă uit lumea vorbește în mare parte despre muncă. Muncă, somn, muncă somn. Unde este viața? Ce s-a întâmplat cu ea? Din nefericire, munca are tendința de a-și depăși importanța limitată pe care o are de la natură. Nu văd absolut nimic rău în a munci, de fapt, cum altfel am putea supraviețui într-o societate bazată pe un sistem monetar? Dar aici trebuie lămurite câteva detalii.

De ce muncești la locul de muncă actual? Pentru că trebuie? Pentru că toți prietenii tăi au un salariu deja? Pentru că a venit vremea? Ce te face să te trezești dimineața și să mergi la acest loc de muncă? Salariul de la sfârșitul lunii? Care este motivația ta de a munci aici? Ce zici de ideea de a munci în domeniul care îți place (în cazul în care nu o faci deja)?

Da, este foarte greu, putini oameni reușesc. Și ce dacă este greu? Dacă ar fi ușor, toată lumea ar fi deosebită! Dar câți oameni încearcă asta? Când pui pasiune în ceea ce faci, când îți iubești munca, de fapt tu nu muncești ci îți trăiești visul, iar greutățile impuse de muncă sunt resimțite mult mai puțin sau chiar deloc. Dacă ceea ce îți place să faci nu te ajută în orașul actual, caută în altă parte. Nu este lege care spune că postul de muncă potrivit pentru tine se află în orașul în care locuiești.

Atunci când ești numai cu ochii pe ceas la serviciu, evident nu faci munca pe care o iubești și timpul petrecut acolo îți va lasă urme considerabile asupra psihicului și implicit a fizicului! De multe ori poți ajunge să plătești la medici ceea ce ai câștigat la serviciul care ți-a afectat sănătatea.

Semnele îndoctrinării muncii

Dacă munca pe care o faci conține nume de firme mai importante sau recunoscute, există tendința de a te alipi acestui brand și are loc o asimilare între tine ca angajat și firma în sine. Astfel, apar expresii laconice de genul: "la noi e așa și pe dincolo". Este important de reținut:

- nu ești munca pe care o faci; este ridicol să te umfli ca un cocos și să te ascunzi în spatele denumirilor științifico-fantastice ale funcției în cauză;
- costumul de la muncă nu te face ca om;
- evită să vorbești de muncă în timpul liber, mai ales la întâlnirile sociale;
- faptul că ai rezultate bune și șefii te plac, nu îți garantează absolut nimic;
- nu există siguranța locului de muncă. Nu a existat niciodată și nu va exista nici de acum încolo. Orice firmă sau instituție, indiferent de importanța ei, este predispusă problemei disponibilizărilor sau chiar a falimentului, iar ca angajat vei fi întotdeauna dispensabil;
- dacă alegi să te comporți ca un aristocrat în calitate de simplu angajat, vei fi doar ridicol. Orice bun afacerist, orice om care are relații sociale constructive știe că modestia sinceră este foarte benefică din toate punctele de vedere;
- întrebă-te: "de ce vreau să muncesc la acest loc de muncă?" Dacă răspunsul este: "pentru a nu muri de foame, pentru a supraviețui, a-mi permite ratele la casă și obiecte de care nu am

nevoie”, atunci află că poți face aceste lucruri și la alte locuri de muncă;

- munca nu îl face pe om, ci omul își alege munca. Da, știu, în 1917 când era foamete mare, nu prea aveai de ales. Și ce dacă? Ceea ce eu scriu aici se aplică secolului în care trăim acum, este pentru generațiile actuale;
- există o sclavie personală prin care ne afundăm în credite mari, pentru a achita rate la obiecte de care nu avem neapărată nevoie. Ne băgam singuri în groapă apoi spunem: “NU AM DE ALES trebuie să muncesc, ceva, orice, trebuie bani n-am ce face!” Mereu există o alegere! Oriunde te afli în viață, orice ai face, indiferent de circumstanțele existente sau fictive, întotdeauna poți alege.

Exemplu de îndoctrinare din viața personală

Când am lucrat la o firmă de distribuție de suc, eram efectiv îndoctrinat. Nu știu dacă neapărat din cauza șefilor sau mai degrabă a mea. Era acel sentiment că muncesc, că devin independent, că reprezint un produs mare și mă deranja teribil când vedeam că alții consumă o marcă diferită de suc. Dar de ce simțeam asta? Erau numai chimicale în el, nimic natural, numai porcarii! Era un simplu suc plin de tâmpenii, care nu îți ținea nici de sete, nici de foame, nici nu îți făcea bine la organism și mai era și scump.

Deci practic eu reprezentam un produs chimic, scump și nociv, dar credeam în el și aveam un sentiment plăcut atunci când lumea îl consuma. Făcusem greșea de a-mi contopi sufletul, personalitatea mea, cu o adunătură de elemente chimice. Nu mai judecam limpede ci numai din perspectiva vânzărilor și a bonusurilor posibile, din care urma să-mi cumpăr tâmpenii nefolositoare. Eram îndoctrinat.

Evident, directorul de vânzări a considerat util să-și bată joc de noi și ne-a promis anumite bonusuri dacă vom accelera munca în perioada unei inspecții, dar după ce ne-am ridicat la așteptările lui a recunoscut că a glumit cu acel bonus și nu am primit nimic. Apoi era nedumerit de ce în următoarea lună nu aveam activitate deloc. El se făcea că mă plătește și eu mă făceam că muncesc, simplu! Am scăpat ulterior de îndoctrinarea celui compus chimic pe care îl veneram.

Ce avantaje ai dacă muncești în domeniul care îți place?

- vei excela în ceea ce faci pentru că vei pune pasiune în munca ta;
- vei face bani pentru că vei fi bun, recunoscut și talentat;
- vei lăsa ceva constructiv în urmă;
- vei munci pentru tine, pentru sufletul tău;
- te vei simți super Luni dimineața când trebuie să te duci la muncă;
- nu vei simți că muncești ci doar că te bucuri de ceea ce-ți place să faci;
- vei fi energic, entuziasmat și prolific în activitatea ta;
- vei atrage în viața ta oameni cu pasiuni asemănătoare;
- etc.

Concepții dăunătoare despre alegerea unui loc de muncă:

- - toată lumea muncește și trebuie să muncesc și eu ceva, orice;
- - am nevoie de bani;
- - trebuie să merg la acest loc de muncă;
- - este criză (da, este criză de idei, de atitudine, de acțiune);
- mi-e frică să caut altceva mai bun, e greu. Dacă va fi mai rău ca aici? Dacă voi rămâne șomer prea mult timp?
- aș vrea ceva mai bun, dar nu se poate, e greu, e riscant, putini oameni muncesc în ceea ce le

place;

- m-am obișnuit aici, colectivul e super;
- nu pot, nu am timp, nu se poate;
- mai stau un pic, să-mi achit niște datorii, apoi văd eu;
- poate de la anul am să caut altceva...

Viata este prea scurtă pentru a face munca ce nu-ți place. Nu contează ce a fost, nu contează cum au făcut alții! Gândește-te bine ce-ți place și căuta de muncă în acel domeniu sau ceva cât mai apropiat. Dacă simți ca actualul job nu este pentru tine, simți că te afectează și că poți mai mult, cel mai probabil așa și este. Meriți mai mult dar nu vei căpăta nimic în plus dacă nu vei face ceva în privința asta.

Tu ce părere ai?